

T1

*Pervigilium Veneris***“Ami domani chi non ha amato e chi ha amato
ami domani”**

Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.
 Ver novum, ver iam canorum; vere natus orbis est,
 vere concordant amores, vere nubunt alites,
 et nemus comam resolvit de maritis imbribus.

5 Cras amorum copulatrix inter umbras arborum
 implicat casas virentis de flagello myrteo;
 cras Dione iura dicit fulta sublimi throno.

Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.

Tunc crux de superno spumeo pontus globo
10 caerulas inter catervas inter et bipedes equos
 fecit undantem Dionen de marinis imbribus.

Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.

Ipsa gemmis purpurantem pingit annum floribus,
 ipsa surgentes papillas de Favoni spiritu
15 urget in notos penates, ipsa roris lucidi
 noctis aura quem relinquit spargit umentis aquas.
 Et micant lacrimae trementes de caduco pondere:
 gutta praecipit orbe parvo sustinet casus suos.
 En pudorem florulentae prodiderunt purpurae,
20 humor ille, quem serenis astra rorant noctibus,
 mane virgineas papillas solvit humenti peplo.
 Ipsa iussit, mane totae virginis nubant rosae:
 facta Cypridis de cruce deque Amoris osculis
25 deque gemmis deque flammis deque solis purpuris
 cras ruborem, qui latebat veste tectus ignea,
 unico marita nodo non pudebit solvere.

Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.

Ipsa Nymphas diva luco iussit ire myrteo;
 it puer comes puellis: nec tamen credi potest
30 esse Amorem feriatum, si sagittas vexerit.
 Ite, Nymphae, posuit arma, feriatus est Amor:
 iussus est inermis ire, nudus ire iussus est,
 neu quid arcu neu sagitta neu quid igne laederet.
 Sed tamen, Nymphae, cavete, quod Cupido pulcher est:
35 totus est in armis idem quando nudus est Amor.

Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet!

“Compari Venus pudore mittit ad te virginis;
 una res est quam rogamus: cede, virgo Delia,
 ut nemus sit incurrunt de ferinis stragibus.

- 40** Ipsa vellet te rogare, si pudicam flecteret,
ipsa vellet ut venires, si deceret virginem.
Iam tribus choros videres feriatis noctibus
congreges inter catervas ire per saltus tuos
floreas inter coronas, myrteas inter casas.
- 45** Nec Ceres nec Bacchus absunt nec poetarum deus.
Detinenda tota nox est, pervaiglanda cantis.
Regnet in silvis Dione; tu recede, Delia".
Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.
Iussit Hyblaeis tribunal stare diva floribus:
50 praeses ipsa iura dicet, asidebunt Gratiae.
Hybla, totos funde flores, quidquid annus adtulit;
Hybla, florum sume vestem, quantus Aetnae campus est.
Ruris hic erunt puellae vel puellae montium
quaequa silvas quaequa lucos quaequa fontes incolunt.
55 Iussit omnes adsidere pueri mater alitis,
iussit et nudo puellas nil Amori credere.
Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.
[...]
et recentibus virentes ducat umbras floribus.
[...]
Cras erit, quo primus Aether copulavit nuptias,
60 ut pater totis creavit vernis annum nubibus,
in sinum maritus imber fluxit almae coniugis,
unde fetus mixtus omnis aleret magno corpore.
Ipsa venas atque mentem permeanti spiritu
intus occultis gubernat procreatrix viribus,
65 perque caelum perque terras perque pontum subditum
pervium sui tenorem seminali tramite
imbuit iussitque mundum nosse nascendi vias.
Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.
Ipsa Troianos nepotes in Latinos transtulit,
70 ipsa Laurentem puellam coniugem nato dedit,
moxque Marti de sacello dat pudicam virginem;
Romuleas ipsa fecit cum Sabinis nuptias,
unde Ramnes et Quirites proque prolem posterum
Romuli matrem crearet et nepotem Caesarem.
- 75** Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.
Rura fecundat voluptas, rura Venerem sentiunt,
ipse Amor, puer Dionae, rure natus dicitur.
Hunc ager cum parturiret, ipsa suscepit sinu,
ipsa florum delicatis educavit osculis.

- 80 Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.
Ecce iam subter genestas explicant tauri latus,
quisque tutus quo tenetur coniugali foedere.
Subter umbras cum maritis ecce balantium greges
et canoras non tacere diva iussit alites.
- 85 Iam loquaces ore rauco stagna cygni perstrepunt;
adsonat Terei puella subter umbram populi,
ut putes motus amoris ore dici musico
et neges queri sororem de marito barbaro.
Illa cantat, nos tacemus; quando ver venit meum?
- 90 Quando fiam uti chelidon, ut tacere desinam?
Perdidi Musam tacendo nec me Phoebus respicit.
Sic Amyclas, cum tacerent, perdidit silentium.
Cras amet qui numquam amavit quique amavit cras amet.